

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 262

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 iunie 1999

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI				
9.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 40/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Senatului.....	1-2		
HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR				
22.	— Hotărâre pentru constituirea Comisiei de anchetă a Camerei Deputaților pentru analiza situației create la Societatea Română de Televiziune și Societatea Română de Radiodifuziune prin sistarea de către Compania Națională de Electricitate — S. A. a alimentării cu energie electrică a unor stații de emisie	2		
DECRETE				
183.	— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Steaua României</i> în grad de Mare cruce.....	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
	Decizia nr. 51 din 8 aprilie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal	3-5		
			Decizia nr. 52 din 8 aprilie 1999 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. 1 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice	5-6
			Decizia nr. 59 din 20 aprilie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria «pierdere» la Banca Agricolă — S.A.....	7-8
ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
		82.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea alin. 3 al art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare	8

HOTĂRÂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 40/1996
privind aprobarea componenței nominale
a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul art. 31 alin. (3) din Regulamentul Senatului,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 40/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 9 decembrie 1996, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

• **La anexa nr. XII — Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări:**

— domnul senator Ungureanu Vasile, independent, și domnul senator Ciurtin Costică, independent, se retrag din componența comisiei.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 27 mai 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

București, 27 mai 1999.
Nr. 9.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

pentru constituirea Comisiei de anchetă a Camerei Deputaților pentru analiza situației create la Societatea Română de Televiziune și Societatea Română de Radiodifuziune prin sistarea de către Compania Națională de Electricitate — S. A. a alimentării cu energie electrică a unor stații de emisie

Având în vedere cererea Comisiei pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă, în temeiul prevederilor art. 61 alin. (4) din Constituția României și ale art. 68 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constituie Comisia de anchetă a Camerei Deputaților pentru analiza situației create la Societatea Română de Televiziune și Societatea Română de Radiodifuziune prin sistarea de către Compania Națională de Electricitate — S.A. a alimentării cu energie electrică a unor stații de emisie.

Art. 2. — Comisia de anchetă este alcătuită din următorii 7 deputați, membri ai Comisiei pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă:

1. Ileana Filipescu	— Grupul parlamentar al U.S.D.—P.D.;
2. Monica Octavia Muscă	— Grupul parlamentar al P.N.L.;
3. Alexandru Badea	— Grupul parlamentar P.N.Ț.C.D. — civic ecologist;

4. Dumitru Pâslaru	— Grupul parlamentar al P.D.S.R.;
5. Kakasi Alexandru	— Grupul parlamentar al U.D.M.R.;
6. Lazăr Lădariu	— Grupul parlamentar al P.U.N.R.;
7. Leonida Lari Iorga	— Grupul parlamentar al P.R.M.

Comisia își va desemna un președinte și un secretar.

Art. 3. — Concluziile și propunerile comisiei vor face obiectul unui raport, care va fi prezentat Camerei Deputaților până la data de 20 iunie 1999.

Art. 4. — În exercitarea atribuțiilor sale comisia de anchetă poate folosi specialiști și alt personal, în condițiile legii. Celelalte facilități necesare desfășurării activității comisiei vor fi asigurate de către Comisia de cultură, arte, mijloace de informare în masă.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 iunie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PAULA IVĂNESCU

București, 7 iunie 1999.
Nr. 22.

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind conferirea Ordinului național *Steaua României* în grad de Mare cruce**

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 5 alin. (1) și alin. (2) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului național *Steaua României*, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 77/1999,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă lordului Russell-Johnston, președinte al Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, Ordinul național *Steaua României* în grad de Mare cruce pentru sprijinul pe care l-a acordat României în cadrul

Uniunii Europene Occidentale și în Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei și pentru contribuția sa la strângerea relațiilor Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord cu România.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

București, 1 iunie 1999.
Nr. 183.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 51**

din 8 aprilie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Ion Bonini	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal, ridicate de Pompiliu Bota în Dosarul nr. 341/1998 și în Dosarul nr. 1.145/1998 ale Judecătoriei Orăștie, județul Hunedoara.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 8 aprilie 1999, în prezența autorului celor două excepții și în lipsa celorlalte părți, legal citate.

Deoarece excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate în ambele cauze de același autor și se referă la aceleași dispoziții legale, pentru o mai bună administrare a justiției Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 15C/1999 la Dosarul nr. 14C/1999, care a fost primul înregistrat, urmând să se pronunțe prin decizia de față asupra ambelor excepții.

Dosarul aflându-se în stare de judecată, președintele dă cuvântul pe fond autorului excepției, care pune concluzii de admitere a excepției invocate, susținând că textul art. 206 din Codul penal ar urma să fie abrogat sau transferat în sfera reglementărilor civile, deoarece contravine art. 20 alin. (1) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că excepția invocată este neîntemeiată. Art. 206 din Codul penal reglementează infracțiunea de calomnie. Aceasta fiind o faptă

contra demnității, incriminarea ei corespunde dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție. În legătură cu reglementările internaționale invocate în susținerea excepției, se apreciază că acestea nu pot fi acceptate decât în totalitatea lor, deoarece libertatea de exprimare este reglementată împreună cu unele restricții sau limitări, care pot fi stabilite prin lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Orăștie, prin încheierile din 11 septembrie 1998 și, respectiv, din 7 ianuarie 1999, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal, ridicată de Bota Pompiliu în cauzele penale privind părțile civile Moța Ioan, Uriteșcu Aurel, Alioneasa Ilie Aurel, Sumănaru Mitică, partea vătămată Ciun Alin și inculpatul Bota Pompiliu.

Prin excepția de neconstituționalitate ridicată se susține că prevederile art. 206 din Codul penal contravin dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Constituție, deoarece există neconcordanță între acestea și reglementările art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Totodată, sunt încălcate și dispozițiile art. 30 alin. (1) din Constituție, prin îngrijirea libertății de exprimare și a libertății de opinie. Se mai arată că atât Ministerul Justiției, cât și Asociația pentru apărarea drepturilor omului — Comitetul Helsinki au înaintat Parlamentului proiecte de modificare a Codului penal, în sensul scoaterii de sub incidența legii penale a faptelor de calomnie.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată consideră că excepțiile ridicate sunt vădit nefondate, deoarece prin art. 206 din Codul penal legiuitorul ocrotește una dintre

valorile importante ale societății moderne, și anume demnitatea persoanei, privită atât sub aspect obiectiv, al aprecierii de care se bucură o persoană din partea celorlalți membri ai societății, cât și sub aspect subiectiv, al sentimentului de autoprotejere pe care fiecare îl are față de sine. Infrațiunea de calomnie săvârșită prin intermediul presei se circumscrie aceluiași considerente, așa cum reiese și din dispozițiile art. 30 alin. (6) din Constituția României.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

În punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților se consideră că excepțiile sunt neîntemeiate, deoarece prin dispozițiile art. 206 din Codul penal legiuitorul a avut în vedere ocrotirea demnității persoanei, socotită ca una dintre valorile importante ale societății moderne. Libertatea de exprimare, garantată de Constituție, nu trebuie să aducă prejudicii onoarei sau vieții particulare a persoanei. Art. 30 alin. (1) din Constituția României garantează libertatea de exprimare a gândurilor și a opiniilor, însă sub condiția îndeplinirii elementelor stabilite la alin. (6) din același text constituțional, și anume: *de a nu prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine*. Legiuitorul a apreciat, potrivit atribuțiilor sale, că acestea sunt valori deosebit de importante, care trebuie ocrotite prin Constituție, având corespondent sancționator în Codul penal, atunci când sunt încălcate. Libertatea de exprimare trebuie să nu lezeze demnitatea persoanei, art. 206 din Codul penal sancționând pe cei care, în numele acestei libertăți, comit abuzuri. Dispozițiile din Codul penal sunt justificate, având în vedere valorile pe care le apără, fiind conforme normelor constituționale și reglementărilor internaționale la care România este parte.

Guvernul a comunicat punctul său de vedere, în sensul că excepțiile sunt neîntemeiate. Art. 30 alin. (1) din Constituție consacră libertatea de exprimare ca pe o categorie fundamentală, însă nici o libertate nu poate fi absolută, întrucât s-ar transforma în contrariul ei. Exercițiul drepturilor și libertăților trebuie să se facă în limitele prevăzute de lege, orice depășire a lor constituind un abuz de drept, ceea ce atrage răspunderea juridică. Aceste limite sunt expres prevăzute de lege și sunt necesare pentru protecția altor valori sociale, printre care se numără și demnitatea, onoarea, dreptul la propria imagine al oricărei persoane. Libertatea de exprimare este garantată, însă în aceeași măsură sunt garantate și dreptul la demnitate, la onoare, la propria imagine, exercițiul lor abuziv fiind sancționat. Limitele libertății de exprimare sunt prevăzute la art. 30 alin. (6) și (7) din Constituție. Dispozițiile alin. (6), care interesează în speță, prevăd că libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și dreptul la propria imagine. În punctul de vedere al Guvernului se mai arată, cu referire la art. 206 alin. 1 din Codul penal, că obiectul juridic special al infrațiunii de calomnie îl constituie demnitatea persoanei, sub aspectul stimei, al prețurii de care se bucură fiecare persoană din partea celorlalți, precum și sentimentul de demnitate pe care îl are orice persoană, valori ocrotite prin normele constituționale. În aceste condiții, necesitatea sancționării faptelor prin care se aduce atingere demnității oricărei persoane este mai mult decât evidentă. Acestea constituie, potrivit legii, infrațiuni și sunt pedepsite mai blând sau mai sever, în funcție de opțiunea legiuitorului, singurul în măsură să aprecieze pericolul social abstract al acestor categorii de fapte.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și

ale procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Textul de lege criticat de autorul excepției este art. 206 din Codul penal, care prevede: *„Afirmarea ori imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară ori disprețului public, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.*

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

1. Autorul excepțiilor a solicitat Curții Constituționale să examineze constituționalitatea prevederilor art. 206 din Codul penal în raport cu prevederile art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, conform căroră: *„Orice individ are dreptul la libertatea de opinie și de exprimare, ceea ce implică dreptul de a nu fi tulburat pentru opiniile sale și acela de a căuta, de a primi și de a răspândi, fără considerații de frontieră, informații și idei prin orice mijloc de exprimare.”*

Analizând această solicitare, Curtea reține că, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.”*

În lumina acestor dispoziții constituționale, Curtea constată că art. 10 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacră libertatea de exprimare. În acest mod, într-o formulare diferită, dar cu același conținut, convenția preia art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În paragraful 2 al art. 10 din convenție se stabilește însă, în plus, că: *„Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau unor sancțiuni prevăzute de lege care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”*

În aplicarea dispozițiilor art. 20 din Constituție Curtea trebuie să realizeze o interpretare sistematică, referitoare la toate actele internaționale relevante, iar nu să procedeze la aplicarea separată a reglementărilor cuprinse într-unul sau altul dintre actele internaționale invocate.

Așa fiind, în speță, pe baza interpretării sistematice a art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și a art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, rezultă că obiectul libertății de expresie îl constituie exteriorizarea unor idei sau opinii, dar că ele pot privi, în egală măsură, și simple afirmații, impunități, adresări și comunicări. Aceasta însă nu înseamnă că, prin conținutul și maniera de a face afirmațiile ori imputările, se admite afectarea reputației și onoarei altor persoane. Tocmai de aceea stabilirea prin lege a unor restrângeri sau sancțiuni nu este o măsură incompatibilă cu libertatea de exprimare, dacă, potrivit paragrafului 2 al art. 10 din convenția menționată, acestea constituie *„măsuri necesare într-o societate democratică”*. Or, atât restrângerea implicită, cât și sancționarea explicită, prin lege, a exercitării abuzive a libertății de expresie constituie, evident, o măsură necesară și compatibilă cu valorile unei societăți democratice. Această idee se sprijină pe înseși prevederile paragrafului 2 al art. 10 din convenție, care stabilesc situațiile în care restrângerile sau sancțiunile au un scop legitim, între care și *„protecția reputației sau drepturilor altora”*, ceea ce interesează direct în această cauză.